

A „hallgatás törvénye”: problémát és kárt okoznak, nem is válaszolnak

Levél Pál Tibornak (2008. július 7.)

Nem az a nagy kérdés: *mekkora állam kell*. Hanem, hogy *miért nem látja el* az állam kötelező feladatait? Válogat közöttük, de a nem létezők között is: önkényesen és egyéni szempontjai, tulajdonképpen a kedve szerint dönti el, mivel foglalkozzon. Akkor is, ha az alattvalók számára éppen a hatalom okozza, „találja ki”, konstruálja a problémákat, közvetlenül és közvetve, az elit a rendezésben nem óhajt részt venni. Kérdésekre nem reagál, nem válaszol, nem intézkedik. *Hallgat*. Ehelyett „tematizál”, tesz kedvelt témáiban kinyilatkoztatásokat, kelt hangulatot, a polgárokkal és a választókkal leginkább a médiában „tartja a kapcsolatot”. (Ennek nevezik a sajtóra való rátelepedést.) Szívesen építi tovább a virtuális világot, a valóság ebben is zavarná, attól megpróbál „elzárkózni”.

A „hallgatás törvénye” nem ügyes taktika, mint az „elit” vélheti, hanem ügyetlen, dilettáns, sértő, irritáló és – van, aki kimondja – gerinctelen gyakorlat. És olyan magatartás, ami az alattvalóknak, a jobbágyoknak tekintett állampolgároknak tetemes károkat okoz. (Amint ezt a nemrég a honlapra feltett két-két levél is bizonyítja, amelyeket *Mátay László* és *Liszkay Gábor* „politikaközeli” főszerkesztőknek küldtem.)

Pál Tibor országgyűlési képviselő, alpolgármester stb.

Pál Tibornak (MSZP) sem azért írtam, mert levelezőpartnert kerestem, hanem mert számtalan funkciója (országgyűlési képviselő, IX. kerületi alpolgármester, az FTC férfi

tornaszakosztályának elnöke, volt belügyi politikai államtitkár) és pályafutása stb. alapján bizonyára a legilletékesebb lenne annak a lejáratásnak a megszüntetésére, amit éppen a ferencvárosi önkormányzat indított újra ellenem a kerület lapjának 2001. évi cikkét elővéve és a Ferencvárosi Torna Club témájában. A leállítás persze magától is eszébe juthatott volna. Pál Tibor azonban levelemre sem reagált, nem válaszolt, nem intézkedett, noha ez kötelessége lenne.

Találón mondta Liszkay Gábor (ld. honlap): „*Pletykák ellen nem lehet védekezni. Pletykák ellen nincs orvosság, csak az idő. És a teljesítmény.*” Nálam az idő sem segíthet, pedig abból rengeteget elraboltak: még nyolc év után is harsognak régi és új rágalmakat. Az ettől eltérő információkat, tényeket ma ismét és egyre agresszívebb módon igyekeznek elzárni a nyilvánosságtól. *Csak az igazság ki ne derüljön!*

Pál Tibor (MSZP): állítólag a legjobb alpolgármester

Pál Tibor úrnak

országgyűlési képviselő,
IX. kerületi alpolgármester,
az FTC férfi tornaszakosztályának elnöke,
volt belügyi politikai államtitkár

Budapest

Tisztelt Alpolgármester Úr! Tisztelt Szakosztályvezető Úr! Kedves Képviselő Úr!

Volt országgyűlési képviselőként, politikai államtitkárként, az FTC volt elnökhelyetteseként írok, akit önzetlen segítségéért, amit a Fradi anyagi csődtől való megmentése érdekében és törvényesen nyújtott, példátlanul meghurcoltak és lejárattak.

Politikai eszközt csináltak személyemből, vádakat koholtak ellenem. Személyemet kipécézték: a kettős mérce jegyében a magyarországi és a ferencvárosi gyakorlatból, a sportvezetők és a klubvezetők közül is az én – ráadásul eredményes – munkámat kriminalizálták. És érdemben sem felettem, sem alattam senkit meg sem kérdeztek: a Fradi megmentésével Torgyán úgy dicsekedhet, hogy e megmentésért engem tettek tönkre. Boros Imre az Orbán-kormány nevében névre szóló feljelentést tett ellenem, melyben valótlan tényállást adott (pl. a Fradinál az FVM-es cégek egyetlen forintot sem fordíthattak reklámra) és megrendelte (!) elítélésemet is a legfőbb ügyésznél. Ez a tényállás úgy tapad rám, mint a bogáncs, hiába cáfolják okiratok, azokat a bíróság nem meri figyelembe venni. Már nyolcadik éve folyik eljárás ellenem: brutális fellépéssel, előzetes letartóztatással, riporterek meghívott hada előtti bilincses-pórázos vezetgetésekkel, hamis vádakkal és tanúkkal, szigorított házi őrizettel, lakhelyelhagyási tilalommal. A kényszerintézkedések évekre – bár különböző mértékben, de – megfosztottak a szabadságomtól és felőrölték az egészségemet.

Kettétörték a karrieremet, a folyamatos lejárattal és gyalázkodással megfosztottak a munka lehetőségétől. Röviden: tönkretették az életemet. Ennek ellenére vannak, akik továbbra sem tudnak leállni: még mindig folytatódik a lejáratom.

Ennek megszüntetésében és az igazság megismertetésében mindenképpen és mindenképpen ellenére számítok Képviselő Úr a közreműködésedre. Helyzetedből (funkcióidból) és ennek alapján feltételezhető informáltságodból adódóan az ilyen fellépésednek persze kéretlenül, önmagától és már régen meg kellett volna történnie.

Mind ez ideig nem tudtam személyed említett összefüggéseiről és kompetenciádról, ezért nem jelentkeztem.

Emlékezetem szerint soha nem találkoztunk, képviselő akkor lettél, amikor én már nem voltam az. Az FTC-nél vállalt sportfunkcióról csak nemrég szereztem tudomást, amikor életrajzodat a Magyar Országgyűlés honlapján elolvastam. Eszerint 1999 óta töltöd be az FTC férfi tornaszakosztály elnöki posztját: a 2002-ig tartó ciklusban a Fradinak „otthont adó” IX. kerület, a Ferencvárosi Önkormányzat alpolgármestereként. 2002-től a Ferencvárosban vagy országgyűlési és önkormányzati képviselő és legalább két éve ismét alpolgármester. Egyik televíziós interjúd szerint a humánpolitika tartozik Hozzád, amin – érdekes módon – nem a személyzeti ügyeket, hanem az oktatási intézményeket érted. Az oktatás alapján feltételezhető, hogy a sport is Hozzád tartozik. Így a Fradi is. Továbbá a kerület (az önkormányzat) lapja.

Életrajzod szerint az FTC férfi tornaszakosztálynál az elnökséged 1999 óta folyamatos. Nem szakadt meg országgyűlési képviselőként és a BM politikai államtitkáraként sem. Sőt ma is tart, hiszen évek óta ismét alpolgármester vagy a IX. kerületben, ahol a Fradi működik.

Bár 1998 szeptembere és 2001 februárja között az FTC elnökhelyettese voltam, nem volt tudomásom arról, hogy 1999-től szocialista alpolgármester vezeti a férfi tornaszakosztályt. Továbbra is Dölle Zsolt járt az Egyesületi Tanács üléseire és erről a változásról nem adott tájékoztatást.

Titkolni talán nem kellett volna az egyesület akkori vezetői előtt. Még akkor sem, ha ez is bizonyította volna, hogy pártod politikusai milyen szívesen vállalnak funkciókat a sportban, miközben egy másik pártnál (a kisgazdáknál) és különösen annak két (Torgyán és Szabadi), újabban egy személyiségénél (Szabadi) helytelenül és elfogultan, a kettős mérce jegyében felróják (felrötták) ezt. Személyemről ma is szívesen mondják el „kritikus” véleményüket. Pedig Képviselő Úr a Belügyminisztériumban közvetlen

tapasztalatokat szerezhettél arról, hány sportklub vezetője volt (és szerintem még mindig az) elődöd, Kontrát Károly? Pápán és a belügyben, a rendészeti dolgozóknál. Ismerned kellett Benedek Fülöp FM-közigazgatási államtitkár és FTC elnök, majd Benedek Fülöp FVM-közigazgatási államtitkár és asztalitenisz szövetségi elnök személyének összekapcsolódását. Stb.

Benedek Fülöp kitüntetése: Medgyessy Péter gratulál

A furcsa és hamis álláspont fennmaradásában Neked is komoly szereped lehet, hiszen aligha képzelhető el, hogy pártod és frakciód ne kérte volna ki és ráadásul feltehetőleg nem is egyszer véleményedet az FTC-ről és az ún. Szabadi-ügyről. Mivelhogy Te ezt sokak szerint belülről láttad és látod.

A Ferencváros elmúlt évekbeli hanyattatásai arra utalnak, ahogy sorsom alakulása is, hogy esetleg nem kaphattak elfogulatlan tájékoztatást. Arról sem, hogy a Ferencvárosnak legalább annyi baloldali szurkolója van, mint jobboldali: emiatt sem kellene tehát a Fradi megszüntetésében gondolkodni. Valakinek csak el kellett volna mondania: páratlan értéket jelent a Ferencváros a magyar sportban. És ügyemben sem tört utat az igazság. Pedig látnod kell, hogy koncepciók per folyik, aminek jelentősége és következményei túlmutatnak személyes sorsomon. A „recept” készen van, újra bevethető – főleg egy kormányváltás után – mások ellen is.

Megdöbbenő, hogy hét év után ismét előkerül az interneten a IX. kerület lapjának egy mocskolódó, rágalmazó, lejárató cikke, melynek címe: *Torgyánék közpénzekből támogatták a Fradit*. Az írás „színvonaláról” annyit: az ismeretlen szerző azt sem tudja, mi a közpénz. (Ilyen módon Boros Imre nyomdokain jár, akinek csak a mindenáron való lejáratásom és elítélésem volt a fontos.) Azt azonban a cikkíró határozottan tudni véli: közpénzekből nem szabad a Fradit támogatni. Pedig akkor a szocialisták „ezen az alapon”

önmagukat is vádolják (hacsak nagyvonalúan nem „felejtik el” a múltat). A szerző mindenestre „elfelejtkezik” pl. Benedek Fülöpről és Szerdahelyi Péterről, akik közigazgatási államtitkárokként és a Fradi elnökeiként ezt sokszor megtették. A lényegét is szem előtt téveszti, igaz, erre az eleve elítéléshez nincs is szüksége: a sport közpénzből való támogatása nem eleve törvénytelen, hanem lehet törvényes is és törvénytelen, attól függően, volt-e jogcím erre.

Elszomorító az az ellenségesség és rosszindulat, valamint gátlástalanság, ami a IX. kerületi önkormányzatban – az önkormányzat lapján keresztül – a FTC-vel és volt vezetőivel szemben érzékelhető. Megdöbbentő a prejudikáció, a rágalmak, a gyalázkodás, az meg különösen, hogy ezt most felújították.

Pedig a kerület sportegyesületéről, a legrangosabb magyar sportegyesületről lenne szó. Megmenekülésével nem foglalkoznak, „életben tartásáról” ugyan írnak, de arról nem, hogy az FTC hatalmas adósságát nem az új vezetés halmozta fel, hanem Benedek Fülöp elnöksége alatt „keletkezett”.

Benedek Fülöp: „nem tudott” az adósságról

Különösen sajnálatos, hogy ez a rágalmaktól és tévedésektől hemzsegő írás azok után került elő, hogy a Sport Pluszban megjelent egy hosszú, velem készült interjú: *Szabadi koncepciója* (<http://szabadibela.hu/pdf/sportplusz3.pdf>).

Ebben valamennyi „kényes kérdésre” választ kaptak az olvasók. Nem volt közömbös e cikk hatása azért sem, mert a másodfokú tárgyalás befejezése előtt álltam. Sajnálattal

hallottam arról, amit akkor még nem tudtam hova tenni, hogy Neked állítólag nem tetszett, hogy interjút adtam és főleg annak a két újságoldalas hosszúsága.

Elgondolkodtató, hogy vajon mi indokolta a lejárato írás elővételét és a benne felsorakoztatott rágalma ismételt szajkózását? Hogyan lehet visszaélni azzal a nagyvonalúsággal, hogy annak idején ebből a magatartásból nem lett per? Kinek áll érdekében, hogy akár manipulációkkal is beavatkozzon a sorsomba, a közvélemény formálásába és a bírósági ítéletbe? Megszokott dolog-e egyáltalán, hogy egy önkormányzati híradó egyik oldalát egy párt elleni gyűlöletkeltésnek szentelik? És hogy ráadásul ezt az egy oldalt felteszik az internetre? És az különösen, hogy évekkal később ismét hozzáférhetővé teszik, ahelyett, hogy már rég elfelejtették volna?

Vajon ki írta ezt a „cikket”? Azt, hogy olvastad-e, nem is kérdezem, hiszen a kerület lapját nyilván olvasod. Azt azért megkérdezem: mennyire tükrözi ez a Te álláspontodat?

Tisztelt Alpolgármester Úr! Kedves Képviselő Úr!

Várom mielőbbi válaszodat és a személyiségi jogsérelem rendezésére vonatkozó javaslataidat!

Budapest, 2008. július 7.

Üdvözlettel:

Dr. Szabadi Béla

Forrás: honlap <http://www.szabadiBELA.hu/>